உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - தாண்டவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கைவல்ய நவநீதம்

மூலம்.

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங் கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியஹு வைகாசிமீ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்ய நவநீதம்

மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பொன்னிலமாதராசை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ளந்
தன்னிலந்தரத்திற்சீவ சாக்ஷிமாத்திரமாய்நிற்கும்
என்னிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம்
நன்னிலமருவுமேக நாயகன்பதங்கள்போற்றி. (௧)

ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனுமாலாய்
ஆன்றவீசனுமாய்த்தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
மூன்றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனுங்காணும்
தோன்றியவிமலபோதசொரூபத்தைப்பணிகின்றேனே. (௨)

எவருடையருளால்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பாற்
கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானென் சொரூபசுபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமபாத மனுதினம்பணிகின்றேனே. (௩)

என்னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்
என்னுடையறிவினாலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி
என்னுடைநீயுநானு மேகமென்றைக்கியஞ்செய்ய
என்னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறைஞ்சினேனே.

அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போற்
சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றிப்

பந்தமும்வீடுங்காட்டப் பார்த்துநூல்பார்க்கமாட்டா
மைந்தருமுணருமாறு வஸ்துதத்துவஞ்சொல்வேனே. (௫)

படர்ந்தவேதாந்தமென்னும் பாற்கடன்மொண்டுமுன்னூற்
குடங்களினிறைத்துவைத்தார் குரவர்களெல்லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தேனிந்தக் கைவல்யநவநீதத்தை
அடைந்தவர்விடயமண்டின் டலைவரோபசியிலாரே. (௬)

முத்தனைவெங்கடேச முகுந்தனையென்னையாட்கொண்ட
கர்த்தனைவணங்கிச்சொல்லுங் கைவல்யநவநீதத்தைத்
தத்துவவிளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்
வைத்திருபடலமாக வகுத்துரைசெய்கின்றேனே. (௭)

நித்தியவநித்தியங்க ணிண்ணயந்தெரிவிவேகம்
மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுரைக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றாறுகூட்டம்
முத்தியைவிரும்புமிச்சை மொழிவர்சாதனமிந்நான்கே. (௮)

சமந்தமும்விடல்சகித்தல் சமாதானஞ்சிரத்தையாறாம்
சமமகக்கரணதண்டந் தமம்புறக்கரணதண்டம்
அமர்தருகருமம்பற்றா தருகலேவிடலென்றாகும்
மமர்செயுங்காமமாதி வரினடக்குதல்சகித்தல். (௯)

சிரவணப்பொருளைத்தானே சித்தஞ்சிந்திக்குமாறு
சரதமாய்வைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர்மேலோர்
பரமசற்குருநூலன்பு பற்றலேசிரத்தையாகும்
வரமிகுசமாதியாறு வகையின்சொற்பொருளிதாமே. (௧௦)

சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை
தலாவிந்நான்குமடைந்தவர்க்கறிவுண்டாகும்

நூதனவிவேகியுள்ள நுழையாது நுழையுமாகிற்
பூதசென்மங்கள்கோடி புனிதனாம்புருடனாமே. (கக)

இவனதிகாரியானா னிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலும் [பிப்
தவனமுற்றடைந்துவெய்யிற் சகித்திடாப்புழுப்போல்வெம்
பவமறுஞானதீர்த்தம் படிந்திடப்பதறினானே. (கஉ)

ஆனபின்மனைவிமக்க ளர்த்தமேடணைகண்மூன்றிற்
கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடுமான்போல்
போனவன்வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசற்குருவைக்கண்டு நன்றாகவணங்கினானே. (கங)

வணங்கிநின்றழுதுசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோ
கத்தால், உணங்கினேனையனேயென் னுள்ளமேகுளிரும்வ
ண்ணம், பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி, இ
ணங்கியகுருவேயென்னை யிரக்ஷித்தல்வேண்டுமென்றான். ()

அன்னதன்சிசுவையைய னருமைமீன்பறவைபோலத்
தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச்சன்னிதியிருத்தி
உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டுசொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற் றொடர்பவந்தொலையுமென்றார்.

தொடர்பவந்தொலையுமென்று சொன்னதைக்கேட்டபோ
தடமடுமூழ்கினான்போற் சரீரமுங்குளிர்ந்துள்ளாறி [தே
அடருமன்பொழுகுமாபோ லானந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும் வணங்கிநின்றீதுசொல்வான். ()

சொன்னதுகேட்கமாட்டாத் தொண்டனானாலும்சுவாமி
நின்னதுகருணையாலே நீரெனையாளலாமே

உன்னாற்பிறவிமாற்று முபாயமொன் றுண்டென்றீரே
இன்னதென் றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல்வேண்டுமென்றான்.

அடங்கியவிருத்தியானென் றறிந்தபின்செறிந்தமண்ணின்
குடம்பையுட்புழுமுன் னாறுங் குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்ம சொரூபமேமருவுவேண்டி
உடம்பினுட்சிவனைப்பார்த் துபதேசமோதுவாரோ. (கஅ)

வாராயென்மகனேதன்னை மறந்தவன்பிறந்திறந்து
திராதசுழற்காற்றுற்ற செத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்றிப்
பேராதகாலமேயிப் பிரமையிற்றிரிவன்போதம்
ஆராயுந்தன்னைத்தானென் றறியுமவ்வளவுந்தானே. (கக)

தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங்கண்டானேற்
பின்னையத்தலைவன்றானாய்ப் பிரமமாய்ப்பிறப்புந்தீர்வன்
உன்னைநீயறிந்தாயாகி லுனக்கொருகேடுமில்லை
என்னைநீகேட்கையாலே யீதுபதேசித்தேனே. (உ௦)

என்னைத்தான்சடனுவுள்ளத் தெண்ணியேசொன்னீரையா
தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களெல்லாம் பிறந்திறந் துழலுவானேன்
நின்னைத்தானம்பினேற்கு நிண்ணயமருளுவீரோ. (உக)

இன்னதுதேகந்தேகி யிவனெனவுணர்வன்யாவன்
அன்னவன்றன்னைத்தானென் றறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபின்றேகியாரித் தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுகேட்டவையர் பீடையுநகையுங்கொண்டார். (உஉ)

தேகமல்லாமல்வேறே தேகியார்காணேனென்றாய்
மோகமாங்கனவில்வந் துழைத்தவனவனார்சொல்வாய்

சோகமாங்கனவுதோன்றாச் சுழுத்திகண்டவனார்சொல்வா
யாகநீநனவிலென்னு மறிவுதானே துசொல்வாய். (உங)

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளநினைவுநீங்கிக்
கனவுகண்டதுஞ்சுழுத்தி கண்டதும்வேறென்றேபோல்
தினமனுபவித்தலொக்குந் தெரியவுமில்லைச்சற்றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னே மறைக்குமதருளுவீரோ. (உச)

தூலத்தின்மரங்கள்காட்டித் துளிப்பிறைகாட்டுவார்போல்
ஆலத்திறுடுக்கள்காட்டி யருந்ததிகாட்டுவார்போல்
தூலத்தைமுன்புகாட்டிச் சூக்குமசொரூபமான
மூலத்தைப்பின்புகாட்ட முனிவரர்தொடங்கினேரோ. (உரு)

அத்தியாரோபமென்று மபவாதமென்றுஞ்சொல்லும்
யுத்தியாற்பந்தம்விடென் றுரைக்கும்வேதாந்தமெல்லாம்
மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதத்தால்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கேளாய். (உசு)

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம் [தல்
மோரோர்வஸ்துவினில்வேறோ யோரோர்வஸ்துவினையோர்
நாரூடுபணியாய்த்தோன்ற னாளுகித்தறியிற்றோன்ற
னீரூடுகானற்றோன்ற னிறந்தலம்வெளியிற்றோன்றல். (உஎ)

இப்படிப்போலேநாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
ஒப்பமாயிரண்டற்றொன்றா யுணர்வொளிநிறைவாய்நிற்கும்
அப்பிரமத்திற்றோன்று மைம்பூதவிகாரமெல்லாம்
செப்புகற்பனையினாலே செனித்ததென்றறிந்துகொள்ளே. ()

அதுதானெப்படியென்றக்கா லனாதியாஞ்சீவரெல்லாம்
பொதுவானசுழுத்திபோலப்பொருந்துமவ்வியத்தந்தன்னில்

இதுகாலதத்துவப்பேரீசனுட்பார்வையாலே
மூதுமூலசுபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்தமாமே. (உகூ)

உத்தமம்வெளுப்புச்செம்மை யுரைத்திடுகறுப்புமாகும்
சத்துவகுணத்தினோடு ரஜோகுணந்தமோகுணந்தான்
சுத்தமோடழுக்கிருட்டாய்ச் சொல்லுமுக்குணமுமூன்றாய்
யொத்துளவெனினுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே. (ங0)

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழிவேறாய்ச்சொல்வர்
மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வமாகுமந்த
அருண்மகதத்துவந்தா னகங்காரமாகுமென்றுங்
கருவகங்காரமூன்றாய்க் காட்டியகுணமாமென்றும். (ஙக)

இக்குணங்களிலேவிண்போ னிருக்குஞ்சிற்சாயைதோன்
முக்குணங்களினுந்தூய்தா முதற்குணமாயையாகும் [றும்
அக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமிமாயை
எக்குணங்களும்பற்றாதோ னிமித்தகாரணனாமீசன். (ஙஉ)

ஈசனுக்கிதுசுழுத்தி யிதுவேகாரணசரீரம்
கோசமானந்தமாகுங் குணமிராசதமவித்தை
தேசறுமவித்தைதோறுஞ் சிற்சாயைசீவகோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போதுநாமமும்பிராஞ்ஞனாமே. (ஙங)

அழுக்கொடுபற்றிஞ்சீவர்க் கதுவேயானந்தகோசம்
சுழுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னதிம்மட்டுமோக
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழுத்துசூக்குமவாரோப வழியுநீமொழியக்கேளாய். (ஙச)

ஏமமாயாவித்தை யீசனாருளினாலே
பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகத்

தாமதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்றும்
வீமமார்மூடலென்றும் விவிருமாந்தோற்றமென்றும். (௩௫)

தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணும்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங் கனலினீர்நீரின்மண்ணும்
போற்றுமிவ்வைந்துமெய்ய பூதங்களென்றுபேராம்
சாற்றுமற்றிவற்றிற்பாக சாதனதனுவுண்டாகும். (௩௬)

ஆதிமுக்குணமிப்பூத மடங்கலுந்தொடர்ந்திற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந்து கூறுணர்கருவியாகும்
ஒதியபின்னையைந்து மூளம்புத்தியிரண்டாஞான
சாதனமாமிவ்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே. (௩௭)

இராசதகுணத்தில்வேறிட் டெடுத்தகூறைந்துமைந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கருவியென்றும்
பராவியபெயராமிந்தப் பதினேழுமிலிங்கதேகம்
சுராசுரர்நரர்விலங்காய்த் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம். ()

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவ னிலங்குதைசதனென்றுவன்
இவ்வுடன்மருவுமீச னிரணியகர்ப்பனாவன்
இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்கசூட்சுமசரீரம்
இவ்வுடற்கோசமூன்று மிதுகனவவத்தையாமே. (௩௯)

சூக்குமசடமிம்மட்டுஞ் சொல்லினோமிப்பாற்றூலம்
ஆக்குமாரோபந்தானு மடைவினின்மொழியக்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தால தனுவும்போகமுமுண்டாகக்
காக்குமவ்வீசன்பஞ்சீ கரணங்கள்செய்தான்றானே. (௪௦)

ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கி யதிற்பாதிநான்காக்கி
யைந்துதன்பாதிவிட்டு நாலொடுநான்குங்கூட்ட

வந்ததுதூலபூத மகாபூதமிதனினின்று
தந்ததுநான்காந்தூல தனுவண்டபுவனபோகம். (௫௧)

தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகும்
தூலமேமருவுமீசன் சூழ்விராட்புருடனாகும்
தூலஞ்சாக்கிரவவத்தை சொன்னதோரன்னகோசந்
தூலகற்பனையீதென்றே தொகுத்தநுமனத்திற்கொள்வாய்.

சீரியவீசனுக்குஞ் சீவர்க்குமுபாதியொன்றேல்
ஆரியகுருவேபேத மறிவதெப்படியென்றக்கால்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே. (௫௩)

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமெனல்சமட்டிபேதம்
சுரங்கடாவரங்கள்பேதந் தனியுடல்வியட்டியென்பார்
பரம்பியதெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பதுசமட்டியென்பார்
இரங்கியபலசீவர்க்கு மீசர்க்கும்பேதமீதே. (௫௪)

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினேங்காண்பதெல்லாஞ்
சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன்ஞானியாவன்
செற்புதைமழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாயம்போல
அற்புதமுத்திசேரு மபவாதவழியுங்கேளாய். (௫௫)

அரவன்றுகயிறென்றாற்போ லாளன்றுதறியென்றாற்போற்
குரவன்சொல்லுபதேசத்தாற் கூறுநால்வெளிச்சங்கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்களன்றுஞானத்
திரமென்றும்பிரமமென்றுந் தெளிவதேயபவாதங்காண். ()

படமுநூலும்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்
குடமுமண்ணும்போலொன்றாங் காரியகாரணங்கள் [கிற

உடன்முதற்சுபாவமீறாய் யொன்றிலொன் றுதித்தவாறே
அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாயமாமே. (சஎ)

தூடனாதயத்தில்வந்த தோற்றமாம்சத்திசெய்யு
மேடனைவிகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசத்திகளென்றீரோ
மூடலாஞ்சத்திசெய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா
கேடறக்குருவேயென்னக் கிருபையோடருளுவாரே. (சஅ)

தானிகர்தனைக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத்தான்கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றி நாதத்திலுபாதியொன்றே
ஊனிடையுயிர்களுள்ளி லுணர்விழிகுருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்மூடு மழைநிசியிருள்போன்மூடும். (சகூ)

பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கும்
ஆன்றகூடத்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்கும்
தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றுமன்மறைத்துமூடும்
ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதியீதே. (ரு௦)

ஆதாரமறைந்துபோனா லாரோபமெங்கேதோன்றும்
ஆதாரமறையாதாகி லாரோபமிலையேயென்றால்
ஆதாரஞ்சமம்விசேட மாமெனவிரண்டுகூறும்
ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே. (ருக)

சகமதிலிதுவென்சுட்டாஞ் சமானந்தான்மறைந்திடாது
மிகவுளாகயிறதென்னும் விசேடந்தான்மறைந்துபோகும்
அகமெனுஞ்சமானந்தன்னை யஞ்ஞானமறைத்திடாது
பகர்விசேடமதாஞ்சீவன் பரமெனுமதனைமூடும். (ருஉ)

கேவலநிலைதோன்றுமற் கெடுத்ததுபஞ்சகோசஞ்
சீவனுஞ்சகத்துமாகிச் செனித்துவி[illegible]மன்றோ

ஆவரணந்தானேபோ முணர்த்தமென் றுரைத்தவேதா
மேவருங்குருவேயென்று விளம்பினை மகனேகேளாய். (ருங.)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமாறுலும், ஆ
ற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கநுகூலமாகுங்காணீ, ஊற்றமா
ம்பகற்காலம்போ லுபகாரமியா லுண்டோ, மாற்றமென்
னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (ருச)

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்
அழுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவொருவருண்டோ
முழுத்தவிக்ஷேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (ருரு)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சத்திசாதனமாய்வந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகித்திரைவிலங்கால்
நித்திரைதெளியுமாபோ னிர்வாணநிலைமெய்யாமே. (ருசு)

இம்பரிணஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச் சவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (ருஎ)

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழவைத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழவத்தைதம்மை யடைவின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமூடன் முனைத்தல்காணுதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (ருஅ)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையேயஞ்ஞானம்
ரணிலைகாட்டேனுமென்று பகர்தலாவரணமூடல்

நரனொருகருத்தாற்சீவ னானெனமுனைத்ததோற்றம்
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொள்பரோக்ஷஞாணம்

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாத லபரோக்ஷஞானமாகும்
கர்த்தனுஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனுமெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததானந்தமாமே. (௬0)

இதுவினைக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிர்ட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடோராற்றைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனொன்பதுபேரெண்ணி
யதனொடுதான்பத்தாவனென் றறியாமல்மயங்கினனே. (௬௧)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனிலைக்காணேனென்றல்
பிரியாவாவரணமாகும் பீடைகொண்டழல்விக்ஷேபம்
நெறியாளன்றசமனுண்டு நிற்கின்றானென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபரோக்ஷஞானம். ()

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணியநீபத்தாகு மென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் கரைதல்போவதுநோய்போகல்
இன்னியமனனிலையுந் தெளிதலானந்தமாமே. (௬௩)

தசபுமான்றனைக்கண்டாற்போற் றேசிகமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுசிபெறுமிலக்கியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதமைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகேளாய். (௬௪)

விண்ணொன்றேமகாவிண்ணொன்று மேகவிண்ணொன்று
மண்ணின்றகடவிண்ணொன்று மருவியசலவிண்

ணென்றும், எண்ணுங்கற்பனைபோலொன்றே யெங்குமாம்
பிரமமீசன், நண்ணுங்கூடஸ்தர்சீவனென்றுசைதன்னியமாகும்

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியமிலக்கியந்தான் மலமிலாப்பிரமமான்மாக்
காய்ச்சியபாலினெய்போற்கலந்தொன்றுங்கடைந்தெடுக்கும்
ஆச்சியமென்னவுன்னை யறிந்துநீபிறிந்துகொள்வாய். (௬௬)

பிறிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடலனென்னும்
அறிவினைக்கொல்லல்வேண்டு மைம்பூதவிகாரமன்றே
வெறியதோர்துருத்திமூச்சு விடுவதுபோலுன்மூக்கால்
எறிபிராணனுநீயல்லை யிராசதகுணவிகாரம். (௬௭)

கரணமாமனதுபுத்தி கர்த்தாவாமவையான்மாவோ
தரமுளவிரண்டுகோசஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுதுயிலானந்த மயனையுநானென்றோதே
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே. (௬௮)

சத்தொடுசித்தானந்தஞ் சமந்திரஞ்சாக்ஷியேகம்
நித்தியம்வியாபியான்மா நீயதுவாயறிந்து
பொத்தொடுசடந்துக்காதி பொருந்துபேதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய். (௬௯)

பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபொழுதுபாழே
விஞ்சியதுவல்லாமல் வேறொன்றுந்தெரியக்காணேன்
அஞ்சனவிருளையோநா னகமெனவனுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்குருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார். ()

முன்புகறசமன்புத்தி மோகத்தாலெண்ணியெண்ணி
ஒன்பதுபேரைக்கண்ட வொருவனுந்தனைக்காணாத

ன்பவனிடையிற்கண்ட பெரியபாழவனேபாராய்
அன்புளமகனேகாண்ப தடங்கலுங்காண்பானீயே. (௭௧)

நலஞ்சுக்குமவஞ்ஞானந் தோன்றுமுன்றவத்தைதாமுங்
காலமோர்மூன்றுஞ்சன்மக் கடலெழுங்கல்லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்து போனதெத்தனையென்பேனே
ஆலமர்கடவுளாணை யதற்கெலாஞ்சாக்ஷிநீயே. (௭௨)

எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யேதுகொண்டறிவேனெ
ன்று, சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச் சுடருக்குச்சுடர்வேறு
ண்டோ, பல்லார்முன்றசமன்றன்னைப்பார்ப்பதுந்தன்னைக்கொ
ண்டேதான், அல்லாமற்பதினொன்றுமவனிடத்துண்டோ (௭௩)
பாராய்.

அறிவுக்குமறிவுசெய்யு மறிவுவேறுண்டென்றெண்ணும்
அறிவற்றகுதர்க்கமூடர்க் கனவத்தைபலமாய்த்தீரும்
அறிபடும்பொருணீயல்ல வறிபடாப்பொருணீயுமல்ல
அறிபொருளாகுமுன்னை யனுபவித்தறிவாய்நீயே. (௭௪)

மதுரமாங்கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல்லாம்
மதுரமாக்கியவதற்கு மதுரந்தன்சுபாவமன்றோ
அதுவிதுவெனுஞ்சடங்க ளறிவாகவறிவைத்தந்தே
அதுவிதுவிரண்டுமாகா வகம்பொருளறிவாய்நீயே. (௭௫)

இந்தநீதுவம்பதத்தி னிலக்கியப்பொருளாமென்றும்
பந்தமில்பிரமமேதற் பதந்தனிலிலக்யார்த்தம்
அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களேவாச்சியார்த்தம்
சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கைக்கியங்கூடாதே. (௭௬)

பேதமானதுவுங்கேளாய் பெயராலுமிடங்களாலும்
ஓதருமுபாதியாலு முடலாலுமுணர்வினாலும்

பாதலம்விசும்புபோலப் பலதூரமகன்றிருப்பர்
ஆதலாலிவர்க்கொன்றாலு மைக்கியமென்பதுகூடாதே. (எஎ)

வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லின்வாசகப்பொருள்சேராமல்
இடாகிற்பொருளாம்வண்ண மிலக்கணையுரையாற்கொள்
திடமானவதுவுமூன்றாய்ச் செப்புவார்விட்டதென்றும் [வார்
விடலாததென்றும்விட்டும் விடாததென்றும்பேராமே. ()

கங்கையிற்கோசமென்றுங் கறுப்புச்சேப்போடென்றும்
தங்கியசோயந்தேவ தத்தனென்றுஞ்சொல்வார்கள்
இங்குதாரணங்களாக்கி இந்தமூன்றுரைகளாலே
ஆங்கநூல்விரோதமானசொல்லெலாம்பொருளாந்தானே.

பன்னியசோயமென்னும் பதங்களின்வாக்கியார்த்தம்
அன்னியதேசகால மவனிவனென்பவெல்லாம்
சொன்னவிவ்விரோதம்விட்டுத் தொகையிலக்கியம்விடாமல்
உன்னிடிற்றேவதத்தனொருவனைவெளியாய்க்காட்டும். (அ௦)

தத்துவமெனும்பதங்கள் சாக்ஷியாய்ப்பிரமமான
வத்துவைவிடாமற்பேத வாக்கியார்த்தத்தைவிட்டு
சித்தமுமதுநீயாகு நீயதுவாகுமென்னும்
அர்த்தமுமகண்டமென்றே யசிபதமைக்கியங்காட்டும். (அக)

கடநீரின்மேகநீரிற் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவானும்பெரியவானுங் கூடியொன்றாயெப்போதும்
இடமானபிரமஞ்சாக்ஷி யிரண்டுமெப்போதுமேகம்
திடமாகச்சுவானுபூதி சிவோகமென்றிருந்திடாயே. (அஉ)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமற்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளிற்

கொஞ்சமாயிருப்புமிட்டுக் கூடஸ்தர்பிரமமென்று
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்.() .

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதி சகலமுமிறந்தழிந்தாய்
மனதுபூரணமாய்த் தேகமானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சுழுத்தியாகி நன்மகன்சுபாவமானான். (அச)

அளிமகனெடும்போதிவ்வா றுணைபின்மனதுமெள்ள
வெளியில்வந்திடவுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
துளிவிழிசொரியப்பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்துசூழ்ந்த
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக் கும்பிட்டுநின்றுசொல்வான் [ன்

ஐயனேயெனதுளேநின் றனந்தசென்மங்களாண்ட
மெய்யனேயுபதேசிக்க வெளிவந்தகுருவேபோற்றி
உய்யவேமுத்திநல்கு முதவிக்கோருதவிநாயேன்
செய்யுமாறொன்றுங்காணேன் றிருவடிபோற்றிபோற்றி. ()

சிட்டனிவ்வாறுசொல்லத் தேசிகர்மகிழ்ந்துநோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக் கிருபையோடருளிச்செய்வார்
துட்டமாந்தடைகள்மூன்றுந் தொடராமற்சொரூபஞான (அஎ)
நிட்டனாயிருக்கினீதே நீசெயுமுதவியாமே.

நீநானென்றிரண்டிலாம னிறைந்தபூரணமாயெங்கும்
நானகத்தெளிந்தஞான நழுவுமோகுருவேயென்றான்
தானதும்பிரமரூபஞ் சற்குருநூலாற்றோன்றும்
ஆனாலுந்தடைகளுண்டேலனுபவமுறைத்திடாதே. (அஅ)

தடைகளேதெனிலஞ்ஞானஞ் சந்தேகம்விபரீதங்கள்
படர்செயுமிந்தமூன்றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே

உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞானங்கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே. ()

அக்கினிகட்டுப்பட்டா லற்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்கினஞானத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது
சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே. (கO)

பிரமபாவனையைமூடிப் பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானம்
குரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்பினமனஞ்சந்தேகந்
திரமறுசகமெய்யென்றுந் தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலோர். (கக)

தத்துவவனுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பார்
ஒத்துளபொருளுகத்தா லுசாவல்சிந்தித்தலென்பார்
சித்தமேகாந்தமான தெரிசனந்தெளிதலென்பார்
நித்தமிப்படிச்செய்தக்கா னிர்வாணம்பெறுவாய்நீயே. (கஉ)

எத்தனைநாண்ஞாதாவு ஞானமுமிருக்குமுன்பால்
அத்தனைநாளும்வேண்டு மப்பாலோர்செயலும்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்று ஞேயமாத்திரமாய்ச்சீவன்
முத்தரானவர்விதேகமுத்திபெற்றிருப்பாரென்றும் (கங)

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்கேளாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன்
ஆனவர்நாமமீதா மவர்களிற்பிரமவித்தின்
தானமுமற்றைமூவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன். (கச)

தீரராய்ப்பிரமவித்தாய்த்தெளிந்தவர்தெளியுமுன்னம்
வாசமாயிருந்ததங்கள் வருணமாச்சிரமஞ்சொன்ன

ரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாய்ச்செய்வார்தீர்ந்த நிலைவிடார்சீவன்முத்தர். (கரு)

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (கசு)

பேதகன்மத்தால்வந்த பிராரத்தநானாவாகும்
ஆதலால்விவகாரங்க ளவரவர்க்கானதாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ்செயினுஞ் செய்வார்
பூதலம்புரப்பாரையம் புகுந்துண்பார்சீவன்முத்தர். (கஎ)

சென்றதுகருதார்நாளைச் சேர்வதுநினையார்கண்முன்
நின்றதுபுசிப்பார்வெய்யி னிலவாய்விண்விழுதுவீழ்ந்து
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும்புதுமையாயெண்ணம்பாரார்
நன்றுதீதென்னார்சாக்ஷி நடுவானசீவன்முத்தர். (கஅ)

பின்னைமூவரிலிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகந்
தன்னையுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானும்
உன்னுவோன்வரன்வேற்றோரா லுணர்பவன்வரியானும்
அன்னியர்தம்மாற்றன்னா லறியாதோன்வரிட்டனாமே. (ககூ)

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றனேகராலுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிக்குப்பலனேதென்றால்
பெரிதானதிட்டதுக்கம் பிரமவித்தனுபவிப்பன்
வரியானும்வரனுமற்றை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார். ( )

பிரமஞானிகளுங்கன்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால்
பிரமஞானம்போய்ச் செனியாதவழியேதென்றால்
திரமுறுமஞ்ஞானம்

பரவுமாகாசமொன்றிற் பற்றுதுமற்றைநாளும்
விரவினதோடுங்கூடும் விதமிருவோருமாமே. (க0க)

சீவன்முத்தரைச்சேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
மூவருமகிழநோன்பு முழுவதுஞ்செய்தசன்ம
பாவனமாகுமொன்று பழமறைமுழங்குமப்பால்
மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய். (க0உ)

பஞ்சினையூழித்தீப்போற் பலசன்மவிவிதவித்தாம்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீறாக்கும்
கிஞ்சிதாகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்தத்தின் வினையனுபவித்துத்தீரும். (க0ங)

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புசிக்குநாட்செய்தகன்மம்
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமல் மாண்டுபோம்வழியேதென்று
சிறியவரிகழ்ந்துஞானி செய்தபாவத்தைக்கொள்வார்
அறிவுளோரறிந்துபூசித் தறமெலாங்கைக்கொள்வாரே.

அரியமெய்ஞ்ஞானத்தீயா லவித்தையாமுடனீறாமே
பெரியதூலமுங்காலத்தாற் பிணமாகிவீழுமந்நேரம்
உரியசூக்குமசரீர முலையிரும்புண்டநீர்போற்
றுரியமாய்விபுவாய்நின்ற சொரூபத்திலிறந்துபோமே.

கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல
வுடலெனுமுபாதிபோன வுத்தரஞ்சீவன்முத்தர்
அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்தி பதமடைந்திருப்பரென்றும். (க0சு)

சொல்லியமகனேயெங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கெல்லியபின்புதோன்றுங் கிணற்றிலாகாசம்போல

தல்லியாம்பிரமநாலா லுற்றதுபோலேதோன்றும்
எல்லிறைமெய்போது மேகமென்றிருந்துவாழ்வாய்.(௧௦௭

கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர்களூர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய்முயலின்கோடு
னமாந்தறிபுமானிப் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மானைமறந்திடாதே. (௧௦௮)

முதலாவது
தத்துவவிளக்கப்படலம்
முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது.

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

கார்குழற் பிடிக்கு மென்னக் காட்டியே கடிய கம்பம்
ஊர்புறக் கட்டிக் கத்தி யுறைப்பிக்கு மாயம் போலே
பரமசிற் சொரூபந் தன்னிற் பற்றியவைய விருத்தி
திரநிலை பெறச் சந்தேகந் தெளிதலை மொழிகின்றேனே. (க)

நற்குருத் துடையே யாளும் ஞானவா ளெறிகின்றோன்
மர்க்கடநியாயம் போலே மகாபூத விகாரந் தொட்டு
நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரியந்துஞ் சொன்ன
சற்குருவினை விடாமற் சந்தேக முசாவினான். (உ)

சந்ததம் புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாமலன்பாம்
மைந்தனை நோக்கிச் சாக்ஷி மாத்திரமாய் நின்றேயா
சிந்தையி லையமெல்லாந் தீர்ந்தோ தெளிவினுள்ளே
அந்தரங் கலந்த துண்டோ வறுபவ முறைசெய்வாயே. (ந)

எனவுரைத் தருளுமாசா னிருபதம் வணங்கியெந்தாய்
அனைவன் காட்டின் மோகத் தமக்கெழு பேதப்பேய்கள்
உனதருளுதய வெற்பி லுபதேச வருக்கன்றோன்றி
மனவிழி தெரிய ஞான வான்கதிர் பரந்ததுண்டோ. (ச)

மந்திரமூர்த்தி தன்றன் மாற்றிய பேய்போ லாலும்
எந்திர மெழுதிக் கட்டி யினிவரா வகைசெய்வார்போல்
முந்தியுன் னுபதேசத்தால் மோகம் போனாலுமையா
புந்தியின் றுறைக்கவின்னம் புகலும் விண்ணப்ப முண்டே. (ரு)

ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும் வாக்குக்கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென்று மிதயத்தானைர் வாயென்றும் [னீர்
சோகமாமனத்திற்கெட்டாச் சயந்தோ இயென்றுஞ்சொன்
மோகமாகின்முதய்யக முன்னாத்தனையறிந்திடோ. (௬)

மற்றைமுப்பிரமாணத்தா லவனறிவையங்கூடாதே
உற்றதார்விடயம்புக பயமென்றுதலாலே
குற்றமாங்குணவிசேடம் கடாமலிருக்கையாலே
இற்றதுவாக்குக்கெட்டா தெனப்படுமறிவாய்நீயே. (௭)

வாக்கியந்தனக்கெட்டாது வென்றவன் றனைத்தவேதம்
வாக்கியவிருத்தியால் வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றே
வாக்கியங்களிலேமானமாம் வேதந்தான்றோயாகில்
வாக்கியமினமுமெய்யே மறைகள் பொய்யாதுகேளாய். ( )

தன்பதியல்லாப்பேர்க ளையமயல்லனல்லனென்றாள்
அன்பனைக்கேட்டபோ தவள்வெட்கிமௌனமானாள்
என்பதுபோலநீக்கியிதன்றிதன்றெனச்செய்த
பின்பராப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்காட்டும்வேதம். (௯)

முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொள்வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத்தரநீகேளாய்
இந்தியங்களுக்கிராச விதயமாமதிலெண்ணங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும். (௧௦)

உன்முகம்போற்கண்ணாடிக் குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போ
லின்மயவடிவின்சாயை சித்துப்போற்புத்திதோன்றும் [ற்
றன்மையேவிருத்தியந்நிழல்வழியாயுலாவுந்
தன்மாண்மகனேயித்தைத்தானென்றேஞானமென்பார். (௧௧)

உருக்கியதராநீர்நாறு விருவங்களாறுற்போல
விருத்திகள்கடபடாதி விடயமாய்ப்பரிணமிக்கும்
அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்றோற்றுவிக்கும்
இருட்டினில்விளக்குங்கண்ணுமில்லாமற்பொருள்காணுதே.

எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணு விருட்பொருள்காணல்வேண்டும், தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிற்கண்ணேபோதும், விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும்வேண்டும், புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண்போர்க்கே. (கங)

விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெழும்விருத்திவேண்டுங் கணக்கிறுன்மனத்திற்கெட்டும்
வருத்தியபலமாமிந்த மனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய்
அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே. (கச)

(வேறு.)

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தேனினியோர் வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச் சித்தந் ததாகாரமாவதன்றேசமாதியோகம், உஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகா யுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைதெப்படியோ நீர்சொல்வீரோ. (கரு)

கருதுமனேகுணமூன்றுமூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்தான்மற்றிரண்டுங்கரந்துநிற்கும், தருமமிகுஞ் சத்துவமேலானபோது சன்மார்க்கமானதெய்வசம்பத்துண்டாம், மருவுமிராசதமாகிலுலகதேக வாதனையாஞ்சாஸ்திரவா தனை

யமாகும், அருமகனேதாமதமேலானபோதி லசாசப்பத்
துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே. (௧௯)

மனதுசத்துவசொருபமற்றிரண்டும்வந்து கலந்ததனை
தைமாற்றினுற்போம், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடா திருந்த
போது தாமதமுமிராசதமுஞ்சமிக்கும்பின்னைக், களங்கறு
பஞ்சலனம்போம்போனக்காற் களங்கமற்று நின்றவாகாசம்
போலும், மனதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய் நிருவிக
ற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே. (௨௦)

களங்கமற்றகண்ணாடிதன்னில்வேறோர் களங்கமற்றக
ண்ணாடிகாட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகியபேறுமாகி
விகற்பமின்றிநிருவிகற்பமானுற்போல, அளந்தறியப்படாவி
டவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாம்பிரமத்தைக்கியமான,
உளந்தெளிந்தபடியிருந்தாலுலகமெங்கேயுலவெங்கே யெ
ன்றுசங்கையொழித்திடாயே. (௨௧)

ஏகமாய்மனமிறந்தாற் சிவன்முத்தரிருக்குமட்டும்பிரா
ரத்தமெதினுலுண்பார், போகமானதுபுசித்துத்தொலைப்பத
ன்றோபுசிப்பதென்றான்மனந்தானும்போனதன்றே, சோக
மாமனமிறந்தாற்போகமில்லைதோன்றுமெனின்முத்திமான
றுசொலக்கூடாதே, மோகமாமிதுதெளியக் குருவேசான
றாய் மொழிந்தருள்வாய்தெளிந்ததன்றோமுத்திதானே. ( )

மனநாசஞ்சொரூபமென்றுமரூபமென்றும் வகுத்துவை
ப்பாரிருவகையாய்வருமிவற்றில், வினவாதசிவன்முத்தரிட
த்திலொன்று மேவுமற்றொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்று
தா, தனதானசத்துவமாய்மனஞ்சேடித்துத் தாமதயிராசத
நசித்தல்சொரூபநாசம், அனகாசத்துவந்தானுமப்பசத்தோ
டடங்கும்போதடங்குவதேயரூபநாசம். (௨௨)

[illegible]

[illegible] (௨௨)

[illegible] (௨௩)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஙமைகள்சே
தும், [illegible] குக்குமவனேமாக்
[illegible] ளோரோ. ()
[illegible]
[illegible]

[illegible] திடவும்
[illegible] ழிற்செய்இடவும்
[illegible] செப்புவதெப்படி
[illegible]ருள்கீரோ. [யோ
[illegible] க்குவைசுத்துறநாள்
[illegible] விவகாரம்
[illegible]த்தைபடிப்பதெலாம்
[illegible] பரிபூரணமாருல். ()
[illegible] ிளவழியொக்கும், பர
[illegible] மெய்ஞ்ஞானம், விரவு
[illegible] வோ வேண்டார், இ
[illegible] த்துறைந்திடவே. ()
[illegible]யார் கேட்டல்செயக்கட
[illegible] சிலர்சந்தேகங்களு
[illegible] இராவாதனையோர்,
[illegible] வேண்டுவதொன்றுண்
[illegible] (உக)
[illegible]

[illegible] மெஞ்ஞானிகள்போலே, செ
[illegible] சென்றேறனைலாமோ,
[illegible] போயினதென்றீரோ; மெய்
[illegible] (ந௦)
[illegible] வெளியாயுளாயீரோ.

[illegible] பிரமவிகாரமென நடுக்கு

* [illegible]

[illegible]

ஓய்ந்தகனவிற்கண்டபழங்கதை யோதுவன்வாதனையா
ல், ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படி செப்புவனுபாசனுமாகான், மா
ய்ந்ததன்னுடல் * போமளவும்விண்ணவன்மநுடனெனப்படு
வான், வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும்.

ஆனாலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றாலும்,நானவி
காரந்துயரலவோஞானசுகந்தருமோ,போனாலன்றோ நன்
றோ நிஷ்டைபொருந்திடல்வேண்டாமோ, தானாநிஷ்டை
புரிந்தாற்செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ. (௩௨)

தெரிதருமகனேயாரம்பத்தொடு தீரும்விவகாரம், உரி
யதியானமும்விவகாரங்களு முள்ளத்தொழிலன்றோ, தரி
யபரம்பொருளானவர் வேறொருதொழில் செய்வதுமுண்
டோ, அரியசமாதிகள்பழகுவனே லவனாரூடனுமன்றே. ()

உத்தமகுருவேயாரூடருமா யொருதொழிலற்றவருட்,
சித்தமடங்குதியானாதிகள்சிலர் செய்குவதேனென்றால், இ
த்தலமருவும்பிராரத்தப் பிறிவெப்படியப்படியே. முத்தரு
ம்வெகுவிதமாகுவரென்பது முன்னேசொன்னேனே.(௩௪)

நல்லவனேகேளுலகுபகார ஞானிகள்விவகாரம்
அல்லதுவேறொருபெறுபேறும் மிலையதனாற்பிணியுமிலை
வல்லசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபாவம்
எல்லவருக்குமனுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே. (௩௫)

ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரே யெப்படியொப்பென்றால்
ஈசனுஞானியுமமதையகந்தை யிகழ்ந்ததினாலொப்பாம்
ஈசனுமாம்பலசீவனுமாமுல கெல்லாமிவனாமே. (௩௬)

---

* வேமளவுமென்றும் பாடமுள.

எல்லாச்சீவனுமிவனாமென் றீரிவன்றன் முத்தியடைந்
தெல்லாச்சீவனுமுத்திபெறும விருப்பானேனையா
எல்லாச்சீவனுவெவ்வேறா லிவனெல்லாமன்றே [கோ.
எல்லாப்பொருளுமுணாத்தருள்குருவே யிதைதீர்மொழி

அகமெனுமான்மாப்பூரணமேகமனேகவிதஞ்சீவன்
அகமெனுமந்தக்கரணோபாதிகளளவிலையாதலினால்
சகமுழுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திரனும்பலவாம்
சகமதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால் சட்டிகுடம்பலவால். (௩௮)

சட்டிகுடங்களிலொன் றநசித்திடின திலுட்சலசந்த்ரன்
ஓட்டுமுதற்சந்திரனொடுகூடுமொழிந்தவைகூடாதே
கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன்காரணவான்மாவிற்
கிட்டுமையிக்கியமுபாதிகெடாதவர் கேவலமாகாரோ. (௩௯)

இவனயன்மால்சிவனாகியவீசரோடெப்படியொப்பாவன்
சிவன்முதன்மூவருமகிலசிருட்டிதிதிநாசங்கள்செய்வார்
அவர்பிறர்மதிகளுமுக்காலங்களுமறிவார்விபுவாவார்
தவமிகுகுருவேயிவனுக்கவையிலோர்சற்றுங்காணேனே.()

(வேறு.)

தடத்துநீர்நிலாத்திரியொளியுபயமுந் தழுவுமோர்தனை
காக்கும், குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர் குடம்
பமாத்திரங்காக்கும், அடுத்தமைந்தனேஞானியுமீசனு மறி
விறைப்பிறிவில்லை, கெடுத்தமாயையின்குணங்களான் மேன்மை
னறுங்கீழென் றம்பிரிவாமால். (௪௧)

நரிின்மன்னனைச்சித்தனைப்போல வேடாணஞ் சே
லான, சுரர்கண்மாயைவல்லவரணிமாதிக டோக்கள

மிக்கோர், தரணிமா நுடர்க்கவைகளில்லாமை யாற்றுழ்வுள ராலும், பிரமபாவனையாலிவரவரொனும்பேத மொன்றிலை பாராய். (சஉ)

முத்திநல்கியசற்குருவேசில முனிகளுக்கணிமாதி, சித்திபூமியிற்கண்டிருக்கவுமந்தச் செல்வமீசனதென்றீர், புத்தியொத்திடவுரைத்தருளென்றிடிற் புகழுமீசனை வேண்டிப், பத்திசெய்திடுந்தவத்தினாலியோகத்தாற் பலித்ததென்றறிவாயே. (சங)

சிவசொரூபமாந்தேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்டும், தவமுளோரடைகுவரொனிலவர்கள்போற்சகலருமடைவாரோ, அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுங்கண்டோமே,இவர்கண்ஞானிகளேயென்றுற்சித்திகளிவர்க்கிலாவகையேதோ. (சச)

காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருதிடாத்தவமென்றும், பூமியிற்றவமிருவகைச்சித்தியும்போதமுந்தருமைந்தா, ஆமிவற்றிலொன்றியற்றின லொன்றையேயடைகுவரிதுதீர்வை, யாமுரைத்தவவ்விரண்டையு மியற்றினரன்றுளபெரியோரே. (சரு)

அனகமைந்தனேமுத்திஞானத்தையே யடைந்தனரல்லாமல், சனகன்மாபலிபகீரதன்முதலினோர் சித்திகள்படித்தாரோ, இனியசித்தியேவிரும்பினார்சிலர் சிலரிரண்டையுமுயன்றாரம், முனிவர்சித்திகள்வினோதமாத்திரந் தருமுத்தியைத்தாராதே. (சசா)

யோகஞானமேமுத்தியைத்தருமெனி லொழிந்தசித்திகள்வேண்டி, மோகமாயுடல்வருந்தினார்சிலசில முத்தர்க

...போகமாய்வரும்பிராரத்தகன்மங்கள் புசித்
தோனென்றாற், போகமாய்வரும்பிராரத்தகன்மங்கள் புசித்
தன்றோநசித்தேகும், ஆகையாலந்தச்சித்திகள் பிராரத்தமா
நமென்றறிவாயே. (௪௭)

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலுாகத்தா லென்மனமசையா
மல், பிலக்கவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப்பிராந்திபோய்
த்தெளிவானேன், துலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடி தல
க்கிறைப்பழுதன்றே, அலக்கண்மாற்றியதேவரீ ரெனக்குனா
பழுதங்கடைவிட்டாதே. (௪௮)

கைதவங்களைச்சாஸ்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையால
ணையாளும், ஐயனேகுருவேயெவராகிலு மனுபவித்தாலன்
றிச், செய்தகன்மங்கள்விடாதென்றவசனமுஞ் சென்மசஞ்சி
தம்வேகத், துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந் தன்வ
தெப்படிநானே. (௪௯)

சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செய்கையுமளவில்லை,
ஆவதாலவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கிப், பூவல்
ர்ந்துபின் பலங்கள்காட்டுவதுபோற் பூருவஞ்சித்தாந்தம்,
காவல்வேதங்க ளிரண்டையும்வசனிக்குங் காண்டமூவகை
யாலே. (௫௦)

ஆனபாவிகளடைவதுநரகங்களவசியமானாலும், தான
மந்திரவிரதவோமங்களாற்றவிருமென்பதுபொய்யோ, ஞான
மாம்பலஜன்மசஞ்சிதவினை யெத்தனையானாலும்,
கனல்சுடுமென்றமறைமொழி நம்பினால்வீடுண்டே. (௫௧)

என்மனந்திருக்கோயிலாத்தினங்குடி யிருந்தருள்...
மூர்த்தி, சென்மசஞ்சிதவினையைவேரறுத்திடச் ...

ய்ஞ்ஞானம், தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதராஞ் சமர்த்தரு மறியாமல், கன்மமாங்குழியினில்விழுந்தழிகின்ற காரணமு ணாயீரோ. (௫௨)

அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்சேர்வர், வழிநடப்பவர்பராமுகமாயினுன் மலர்ந்தகண்ணிருந்தாலும், குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங் கொண்டகாமிகளானோர், பழிதரும்பிறவிக் கடலழுந்துவர் பரகதியடையாரோ. (௫௩)

சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்றோ, பிறந்தசீவர்களென்செய்வாரவர்கண்மேற் பிழைசொலும்வழியேதோ, துறந்ததேசிகமூர்த்தியேயென்றிடிற் சுருதிநூற்பொருண்மார்க்கம், மறந்தமூடர்கள் வசனிக்கும்பிராந்திகாண்மைந்தனேயதுகேளாய். (௫௪)

திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியுஞ்சீவனார் சிருட்டியும்வெவ்வேறே, சகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள் சராசரப்பொருளெல்லாம், அகந்தையாமபிமானங்கள் கோபங்களாசைகளிவையெல்லாம், இகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்கா ணீசனார்செயலன்றே. (௫௫)

மூவராம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலாமுத்திசாதனமாகும், சீவனார்செயுஞ்சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகும், தாவராதிகணசித்திடிலொருவர்க்குஞ்சனனங்கணசியாது, கோபமாதிக ணசித்திடிற்பந்தமாங்கொடும்பிறவிகள்போமே. (௫௬)

ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தார்கள், தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகம்,

கைவல்யநவநீதம்.

[illegible]க்கிய விவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானோர்,
பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிசெயலன்
றே. (௫௭)

அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டுறும் பறவைகள்
வாழும், நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி நன்றுநன்றெ
னத்தின்னும், மெச்சுமங்கொருபறவைதின்றதென வியங்
கியப்பொருளாக, வைச்சுமாமறைசீவனையீசனை வகுத்தவா
றறிவாயே. (௫௮)

இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலென்று
மல், அந்தத்தேவனால் வருமென்றமூடர்களதோகதியடை
வார்கள், இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலல்
லாமல், அந்தத்தேவனாலன்றெனும்விவேகிகளமலவீடடை
வாரே. (௫௯)

நலமெய்யையனேயெல்லவர்க்குந்தெய்வநாயகன்பொ
துவானால், சிலரைவாழ்வித்தல்சிலரொடுகோபித்தல் செய்வ
தேனென்றுயேற், குலவுமக்களைத்தந்தைபோற் சிட்டரைக்
குளிர்ந்து துட்டரைக்காய்வர், கலைகணல்வழிவரச்செயுந்தன்
டமுங் கருணையென்றறிவாயே. (௬௦)

மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பகமரங்கனல்புனல்மூன்
றும், தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந் தவிர்த்
தானும், அணையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வா ரகன்றவ
ர்க்கருள்செய்யார், இணையகுற்றங்களெவர்குற்றமாகுமென்
றெண்ணிநீயறிவாயே. (௬௧)

ஒன்றுகேண்மகனேபுமான்முயற்சியா லுறைத்துமா
றூடர்க்கீசன், நன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழிநடந்து

லவர்பின்னே, சென்றுதுட்டவாதனைவிட்டு விவேகியாய்ச் செனித்தமாயையைத்தள்ளி, நின்றுஞானத்தை யடைந்தவர் பவங்கள்போநிச்சயமிதுதானே. (௬௨)

இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படியெனிலிடைவிடாவிசாரத்தால், வந்தடைந்திடும்விசாரந்தானேதெனின் மனுதியாஞ்சரீரத்தில், இந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெது விரண்டுமொன்றாக்கூடும், பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல் பகர்விசாரமதாகும். (௬௩)

போனஜன்மங்கடனிலனுட்டித்தநற்புண்ணியபரிபாகம், ஞானமாக்குமேவிசாரமேயென்றிடினுழைத்திடக்கேளாய், ஆனபுண்ணியமீசுரார்ப்பணஞ்செயினசுசிபோஞ்சுசியாகும், மானதம்பினை விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்றறிவாயே. (௬௪)

பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமுமணிமாதி, சித்தியுந்தவநிட்டையும்யோகமுந் தியானமுஞ்சாரூப, முத்தியுந்தரும்விசித்திரகருமங்கண் மோகமாத்திரந்தள்ளும், புத்திதந்திடலருமையோவிசாரமேன்புண்ணியகுருமூர்த்தி. (௬௫)

வேடமாறியபேர்களை யறியவேவேண்டினுன்மகனேகேள்
கூடமாமவர்சுபாவங்கள்சீலங்கள்குறிகளாய்ந்தறியாமல்
ஓடியுங்குதித்துந்தலைகீழ்நின்றுமுயர்ந்தகம்பத்தேறி
ஆடியும்பலகருமங்கள்செய்யினுமவருண்மைதெரியாதே. ()

இன்னவாறந்தப்பிரமத்தையறிவிக்கு மிலக்கணத்தால் வேதம், சொன்னஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதிநூல்படித்தாலும், அன்னதானங்கடவங்கண்மந்திரங்களா

சாரங்கள் யாகங்கள், என்னசெய்யினுந்தன்னைத்தா னறிகி
ன்றறிவைகளால்வாராதே. (அஎ)

துளங்குதர்ப்பணமழுக்கறக்கைக்கொண்டு துலக்கினுந்
போமன்றி, விளங்குபுத்தியாலுலகிலார்துலக்கினார் விமல
தேசிகர்மூர்த்தி, களங்கமாகுமஞ்ஞானமுமப்படிக் குருபத்
தாற்கழுவாமல், உளங்குறித்தஞானத்தினாலெப்படி யொழி
யுமீதருள்வீரோ. (அஅ)

தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகஜமாதலின
மைந்தா, கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகஜமாக் கழற்றத்தனா
ரோபம், தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டினுற் சாதனத்
தொழில்வேண்டும், கற்பளிங்கிலாரோபமேகறப்பெனக் க
ண்டிடமனம்போதும். (அகூ)

இங்குமப்படிச்சச்சிதானந்தத்தி லிடர்சடம்பொய்மூன்
றும், தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகஜவாஸ்தவமன்
றே, பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெய்யா
தறவாக்கும், அங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச்சுடுகின்
றநெருப்பாமே. (கூ0)

மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களை மறந்தவன்வருடத்தா
மூதாலும், நினைத்துணர்ந்தபின்னிட்டுமப்படியிந்தசீவா
ன்மாவும், அனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுத்துத் தன்ன
றிவினாற்காணாமல், கனத்தகன்மங்க ளூறகஞ்செய்திடினும்
காணுமோகாணாதே. (கூக)

நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவதுஞானமேமெய்யனுபவ
ம், தன்மபாவமிச்சிரங்களாற்றேவர் கடருவிலங்குகண்பா

தர், சென்மமாகுவர்சாதியாசாரமே செய்தவஞ்சுகமென்று, கன்மகாண்டத்தில் விதிப்பதேன்விதித்துள காரணமுரையீரோ. (௭௨)

தினமுமண்ணுகர்பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்டமெதிர்காட்டிக், கனமருந்துகளொளித்துவைத் தழைக்கின்றகருணைநற்றாய்போலே, மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய் நன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், நினைவுவேறுகாண் சுவர்க்ககாமிகளந்தநிர்ணயந்தெரியாரோ. (௭௩)

போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும்புணர்வதுமியல்பேகாண், ஆகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோ வத்தனைதெரியாதோ, காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடு கசந்திடுவெம்பேநீ, வேகவாயுவேயசையெனவொருவரும்விதித்திடல்வேண்டாமே. (௭௪)

கள்ளுமூனுநீவிரும்பினான்மகங்கள்செய் காத்தின்மனதானால், கொள்ளும்பெண்ணொடு கலவிசெய்யெனிலிவன் குறையெலாந்தொடானென்றே, தள்ளும்வேதத்தின் சம்மதஞ்சகலமுந்தவிர்வதேகருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதியேனெனிற்பூருவநியமமாம்விதியன்றே. (௭௫)

மதுவிறைச்சிகளுண்ணென்றசுருதியின் மணந்துபாரொனல்பாராய், மிதுனவிச்சையும்புத்திரோற்பத்தியால் விரும்பென்றவிதிபாராய், இதையும்விட்டொழியெதி நயிட்டிகவன்னிக் கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந்துகன்மங்களாசைகளொழிந்தானந்தமடைவாயே. (௭௬)

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு மூறவென்றவழிகூடும், பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும் பகையென்பதுளதா

ஞல், நிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோ
டே, குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகு
மூர்த்தி. (எ௨)

சொரூபஞானமும்விருத்திஞானமு மென்றசோதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாத்
த்தோன்றும்வேறிலைமைந்தா, சொரூபஞானமஞ் ஞானசத்
துருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயே, சொரூபஞானத்தின
ருவமஞ்ஞானத்தைச்சுடும்விருத்தியின்ஞானம். (எ௩)

துருத்திமாயையைச் சுழுத்தியிற்சுடாததற்சொரூபஞா
னந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெ
ய்யிலாலுலகெங்கும், பரித்தசூரியன்சூரியகாந்தத்திற்பற்றி
யக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியா லெ
ரிக்குமென்றறிவாயே. (எச)

ஞல், நிலவிலேமறப்போலவஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோ
டே, குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுரு
மூர்த்தி. (எஎ)

சொரூபஞானமும்விருத்திஞானமு மென்றுசோதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய்
த்தோன்றும்வேறிலைமைந்தா, சொரூபஞானமஞ் ஞானசத்
துருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயே, சொரூபஞானத்தின் ம
ருவுமஞ்ஞானத்தைச்சுடும்விருத்தியின்ஞானம். (எஅ)

துருத்திமாயையைச் சுழுத்தியிற்சுடாததற்சொரூபஞா
னந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெ
ய்யிலாலுலகெங்கும், பரித்தசூரியன்சூரியகாந்தத்திற்பற்றி
யக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியா லெ
ரிக்குமென்றறிவாயே. (எகூ)

அருளுமையனே திரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்
லாம், கருமமல்லவோவிருத்திஞானமுமந்தக்கரணகாரியம
ன்றோ, உரியகன்மமஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென்றோதினு
லாகாதோ, பெரியஞானமென்றதற்கொருபெயரிட்ட பெரு
மையையுரையீரோ. (அ0)

விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகிலுமை
ந்தா ;ஒருத்திமக்களேதங்களிற்பகைக்கின்ற துலகெங்குங்
கண்டோமே, கருத்தனாகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்க
ளவைபோல, வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமன்று வஸ்து
தந்திரமாமே. (அக)

வகுத்தகன்மங்கள்செய்யவுந்தவிரவு மற்றொன்றாக்கவு
ங்கூடும், மிகுத்தஞானமப்படியன்றுதியானமும் விவேகஞா

னாலும் வேறே, செகத்திலொன்றையொன்றாவிவன்பாவிக்கு ந்தியானங்கற்பிதயோகம், முகஸ்தமாய்க்கண்ட ஞானமே வாஸ்தவமோகமாய்மயங்காதே. (அஉ)

கண்டறிந்தஞானங் கேட்டதுதனைக் கருதுபாவனை யோகம், கண்டபேர்சொலக்கேட்டதுமறந்துபோங் கண்ட துமறவாதே, கண்டவஸ்துமெய்தியானவஸ்துக்கள் பொய் கருவியஞ்ஞானத்தைக், கண்டவக்கணங் கொல்வதுஞான மேகருமமன்றறிவாயே. (அ௩)

சருவமுத்தியைத்தருகின்றதியானமுஞ்சத்தியமன்றே ன்றால், சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றுசங்கியாதேநீகே ள், உருவங்கேட்டவன்றியானிக்கும்பொழுதி லவ்வுருவம் வாஸ்தவமன்றே, உருவமாகும்பொழுதுகண்ணாற்கண்ட வுருவம்வாஸ்தவமாமே. (அ௪)

சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைநல்கும், திடமதானதெப்படியெனிலவரவர் தியானமேபிறப்பாகும், உடலமாசையாற்றியானிக்கிற்றியானித்த வுடல்களாகுவர் மைந்தா, தொடர்பவங்கெடச்சொரூபமேதியானிக்கிற் சொ ரூபமாகுவர்மெய்யே. (அ௫)

பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவரோ ன்றால், நரசரீரமாங்குரவனேவிசாரமேன் ஞானமேனென் றேதே, பரமபாவனைபரோக்ஷமாம்பின்பந்தப் பரோக்ஷமே யபரோக்ஷம், இரவிசாரமாஞானமாமுத்தியாந் தீர்வையீத றிவாயே. (அ௬)

வீடதாம்பரிபூரணசொரூபத்தில் விருத்திஞானமுங்கூ சேடமாகிறலகண்டமாமனுபவ சித்தியெப்படியென்

...ல், சாடிநீர்மண்ணைப்பிறித்ததேற்றும்பொடி தானுமன் ...றுமாயும், ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைக்கெடுத்தொ... ...கெடுந்தானே. (அஅ)

இந்தநிச்சயமுத்தருளனுபவ மிருப்பதெப்படியென்... ...ல், சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போ... ...வர், பந்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்றுபலர்சொ... ...வர், அந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர் கொசகெ... ...கையாவர், ...நகையாரோ. (அக)

வான்மல... மலடிமைந்தனுந்தானுவிற்புருடனும் ...குடி, இலகுகந்தர்ப்பநகரிலே சுத்திகையிரசிதம்வில... ...லகமாயினாரிடையினிற்கயிற்றராக் கடித்திருவ... ...ர், அலகையாயினாரொனும்விவகாரத்தை யறிந்தவன்... ...னே. (அ...)

மாயையென்பதுபொய்யெனிலது பெற்றவ... ...ம்பொய்யாமே, தாயையன்றிமக்களுக்கொரு ... ...யும்வேறுண்டோ, சேயசொர்க்கமுநரகமு... ...மையும்பாராமல், தூயசத்துச்சித்தானந்தபூர... ...இருப்பாயே. (சு0)

பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும் பாருள... ...கங்கையாதியாந் தீர்த்தமுந்தேசமுங் கால... ...அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்திய... ...னல், எங்களுயகனேயதனைற் குற்றமில்லை... ...ோ. (சுக)

சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென ... ...துயிழையாருல், அற்பமாயையிற்றேன்றிபச...

தெனல்பிழையாமே, சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய் யென்றுசொல்லலாமெனின்மைந்தா, அற்பமாயையிற்றோ ன்றியசகமெலாமசத்தியமெனலாமே. (கஉ)

பொய்யைமெய்யென்றமூடர்புண்ணியமொன்று புராண ங்கூப்பிடுமானால், மெய்யைமெய்யென்றஞானிக்குக்குற்றங் கள்விதித்தசாத்திரமுண்டோ, பொய்யதேதெனினுமரூபங்க ளாம் பூதமாகியமாயை, மெய்யதேதெனிற்சச்சிதானந்தமா ய் வியாபிக்குமான்மாவே. (கங)

மாயையென்பதேதுடையராரொப்படி வந்ததுவருவா னேன், மாயையென்பதுபிரமத்தின்வேறெனின் வத்துவிர ண்டாமே, மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின் வத் துவும்பொய்யாமே, மாயையென்றமேகங்களுக்கொரு சண் டமாருதக்குருமூர்த்தி. (கச)

அதனையின்னதென்றுரைத்திடப்படாமை யாலவாச்சி யவடிவாகும், இதுதனக்குளதுடலநாளுலகுமெய் யெனும வருடையோர்கள், கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று கண்டபேரிலைமந்தா, விதனமாயையேன்வந்ததென்றுறப்புத் திவிசாரமற்றதனாலே. (கரு)

அருவமாகுமாயாவிவித்தைகள் விளையாடுமுன்றெறியா தே, உருவமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையாயுதித்த பின்வெளியா கும், பிரமசத்திகலனந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடக்கூடா தே, பரவுபூதங்கள்கண்டனுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளி யாமே. (கசு)

காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங் காணுமற்றதுமாயம், பாரினின்றமாயாவியுஞ்சேனையும் பார்ப்பவர்கண்காணும்,

...ரியந்திகழ்வித்தையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோலே, பெரியப்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும் பிறிதிசத்திகளுண்டே. ()

சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகாண் சத்தனுமாயாவி, வித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்பொய் வித்துவான்மெய்யாம் போற், புத்திமைந்தனேசத்திமாளுகிய பூரணவான்மாவின், வஸ்துநிர்ணயஞ்சொன்னதிர்ட்டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளிவாயே. (௯௮)

இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்பதெப்படியெனக்கேட்கிற், புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம் ... ய்ப்பதைப்பாராய், நல்லையாமகனேயதிலதிற்சிற்சத்திடாதிருந்தக்கால், தொல்லையாய்வருஞ்சராசரவுயிர்களெலாஞ்சுபாவங்கள்வேருமே. (௯௯)

கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பாராய், அருப்பமாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடி ... ர்போலாம். நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமா ... றையோதும்,பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமண் ... னமிப்படிப்போமே. (௱)

ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படாதென்று மவாச்சியமென்றும், சேர்க்குநாமரூபப்பயிர்வித்தென்றுஞ் ... சிற்சத்தி, பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிறித்திடப்படாதென் ... மபாவனையொன்ருய்ப், பார்க்குமாறெங்ஙன்முக்கி ... தெங்ஙன் பரமசற்குருமூர்த்தி. (௱௧)

வாயுஸ்தம்பனஞ் சலஸ்தம்பனம் மணிமந்திரஞ்... லே, தேயுஸ்தம்பனஞ்செய்திடலதிலதிற் சிறந்தசத்திகளை... ங்ஙு, னீயச்சச்சிதானந்தமாய்வேருென்று ...

பாயேல், மாயச்சத்திபோமீதன்றிமந்திர மறைகளிற்கா ணுமே. (௧௦௨)

மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம் விவகரித்திட வேண்டில், நாவினுன்மண்ணைக்குடமென்பரக்குட நசிப்பது நாவாலே, பாவுநாமரூபங்களை மறந்துமண் பார்ப்பதேபர மார்த்தம், ஜீவபேதகற்பிதங்களை மறந்துநீ சின்மயமாவா யே. (௧௦௩)

பூரிக்குங்கனசச்சிதானந்தத்திற்பொய் சடந்துயர்மூன் றும், தூரத்தாயினுந்தோன்றபாழ்விபரீதந் துடைப்பதெப் படியென்றால், நீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழதாய் நின்ற லையினுநேராய்ப், பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடலந்தப் பாழ்நிழல்பொய்யாமே. (௧௦௪)

ஞானங்காரணமறிதல்காண் காரியநாமரூபப்பேய்கள், ஆனதெப்படியழிந்ததெப்படியென வாய்குதல்பலனன்றே, மானமைந்தனே நீர்க்கசொற்பனசகம்வந்ததும் பாராமல், போனதுந்நினையாமலுன்போதமாய்ப்பூர்ணமாயிருப்பாயே

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுகமாகினலம்மட்டும், நிசத்தினுள்விழிப்பார் வையாமிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால், வசத்திலுன்மனநின்று சின்மாத்திரவடிவமாயிடின்மைந்தா, கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமானந்தக்கடல்வடிவாவாயே. ()

(வேறு.)

தானன்றிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச்சச்சிதானந்தகுண மாய், ஊனின்றவுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்றாலஃதொக் கின்றபடிகண்டிலேன், நானென்றசீவன்கள் சித்தானவகை

யொக்குஞானங்கள்வெளிகண்டதாம், ஆனந்தமிதுபோல
வெளியாகவுதியாதவடைவேதுகுருநாதனே. (௧0௭)

உருவங்களிரதங்கள் பரிசங்களொருபூவி லொன்றுறு
மென்றுலுமே, கரணங்களோரொன்றிலோரொன் றுதெரிய
ங்கணக்கன்றிவாராதுகாண், அருமந்தசச்சிதானந்தச்சபாவ
ங்களான்மாவின் வடிவாகிலும், பிரபஞ்சமயமாம் விருத்தி
பேதத்திலுற்பேதங்களாமைந்தனே. (௧0௮)

தாமதமிராசதஞ்சாத்துவிதமுக்குணத்தால்வரும்விருத்
திமூன்றும், ஆமவைகண்மூடமுங்கோரமுஞ் சாந்தமுமபிதா
னமாகுமகனே, ஏமுறவிருக்கின்றசச்சிதானந்தங்களென்றெ
ன்றுமொன்றாகிலும், நாமுறைக்கும்விருத்திப்பிறிவினுற்சொ
ரூபஞானதிபிறிவாகுமே. (௧0௯)

சடமானமூடத்தருக்கல்லு மண்களிற்சத்தோன்று மே
தோன்றுமால், விடமானகாமாதிகோரத்திலானந்தம்வின்
யாதுமற்றவைகளாம், திடமானவொழிவாதி சாந்தத்திலெ
சச்சிதானந்த மூன்றும்வெளியாம், மடமானமூடங்கள் கோ
ரங்கள்விடுசாந்தமனமாகிலானந்தமே. (௧௧0)

இகமானகுருநாதனேசச்சிதானந்தமெனுமிலக்கணமறி
கிலேன், அகலாதசத்தாவதேதுசித்தாவதேதானந்தமேதெ
ன்றிடில், மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசத்து மெய்யா
டறிதல்சித்தாம், மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாகும் தழுவிவா
ழ்வென்பதானந்தமே. (௧௧௧)

நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமாவாக்கிய
ம், நீசச்சிதானந்தமென்றிடினுமாசரியர்நீபிரமமாமென்றதா
ம், மாசற்றசச்சிதானந்தநானென்னுமிவன் மனதுமாதுமய

மெங்ஙனே, கோசப்புரங்களையிடித்துத்தகர்க்குமத குஞ்சரக்குருநாதனே. (கக௨)

சென்மாந்தரஞ்செய்தவினைகளுடனறுமெனிற் செல்காலமிவனுண்டலோ, கன்மாநுபவநரகசொர்க்கமெனில் வருகின்ற காலத்துமிவனுண்டலோ, உன்மாதயாதனை வுடல்களுடன்மநுடவுடன்மாறிமாறியழியும், தன்மாயவுடல்கெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே. ()

இருளாகமூடுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்றபொழுது, மருளாமலிருளையும் பொருளையுந்தெரிகின்றவகைகொண்டுசித்தாகுமே, பெருவாழ்வுமிக்கதானேதன்னிடத்தினிற் பேராதபிரியமதனால், அருகாதபிரியஞ் சுகத்தில்வருமாதலா லானந்தமாமைந்தனே. (ககச)

அன்னபானுதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்கும்வெகுபிரியமாகும், இன்னவாறான்மாவுமானந்தசாதன மெனக்கருதல்பொருளல்லவே, சொன்னவான்மாவையொரு சுகசாதனங்களொடு சொல்லுவாயாகின்மகனே, உன்னதானந்தம்வேறேதனுபவிப்பதாருபயவான்மாவுமுளதோ. (கக௫)

விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரியமான்மாவிலாம், விடயசுகம்வருபிரிய மாறிவருமான்மாவில்வெகுபிரியமாறுதுகாண், விடயசுகம்விடலுமாங் கொளலுமாமான்மாவைவிடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுகபோகங்கள்விடுமவனையவனால்விடப்படாதொருநாளுமே.()

வேகின்றகோபங்க ளாலென்னைநான்கொன்று விடுகிறேனென்றுசிலபேர், சாகின்றபடியினாற் றன்னையேதான்கொன்று சாவனெனல்சங்கையென்றால், தேகந்தனைக்கொ

ல்லுமவனால்விடப்பட்டதேகமவனன்றுமகனே, ஆகந்தனிற்
கோபமலை ஆதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலையே. ()
தாகப்படும்பொருளிலும்மகன்பிரியமாந் தனயனிலுமு
டல்பிரியமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனி
லும்பிரியமுயிராம், ஏகப்பிராணனிலும் வெகுபிரியமான்மா
விலிந்தவான்மாமுக்கியம், ஊகத்தினற்கெவுணமித்தைகர்த்
தாவுமன்றுமோபொன்றிலதிகமகனே. (௧௧௮)

கெடலானபொழுதிவன்காணிக்குமகனை கெவுணமா
ன்மாமுக்கியம், விடலாதவுடலம் பரிக்குமாளுடலான மித்
தையான்மாமுக்கியம், திடமானநன்மைகதி வேண்டினுந்
கர்த்தனஞ்சீவவான்மாமுக்கியம், சடமாயுமுத்தியின் ஞா
னவான்மாவானதானேமகாமுக்கியம். (௧௧௯)

புலியுமனுகூலமெனிலிட்டமாம்பகைசெயிற்புதல்வனெ
னிலும்வெறுப்பாம், உலகிலிருவகையுமல்லாதபுல்லாதியி
தாசீனமாமாதலால், மலினமறுசின்மயன் பலவகைப்பட்ட
டி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான், அலகிலானந்தவடிவாகு
ன்சொருபத்தையாராய்ந்துபார்மைந்தனே. (௧௨௦)

மானஞ்சிறந்தகுருநாதனேயானந்த வகைகளெத்தனை
யென்னிலோ, ஞானந்திகழ்ந்தபிரமானந்தம்வாசனா னந்தம்
விடயானந்தமென், ஞானந்தமூன்றவித மெட்டுவகையென
பர்சிலரவ்வைந்துமிதிலடக்கம், ஆனந்தவகைசொலக் கே
ண்மைந்தனேயெட்டு மவையின்னதின்னதெனவே. (௧௨௧)

போகத்தில்வருசுகம் விடயசுகமித்திரைப் போதாத்
பிரமசுகமாம், மோகத்தனந்தவிற்சுகம்வாசனைச்சுகமுந்
ரியமான்மசுகமாம், யோகத்திலுளதமுக் கியசுகமுதாசின

முற்றசுகநிஜசுகமதாம், ஏகத்தைநோக்கலத் துவிதசுகம்வாக்கியமெழுந்தசுகஞானசுகமே. (௧௨௨)

இவ்வாறுரைசெய்தசுகபேதங் களினியல்பாம்வகைசொலமைகனேகேள், ஒவ்வாநனவினி லுழல்வாணிடர்கெடவுறங்குஞ்சயனமதுறுநேரம், செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொளிசித்தின்சுகநிழல் சேருங்காண், அவ்வாறிவனுள மகிழ்வாமநுபவமதுதான்விடயசுகானந்தம். (௧௨௩)

ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையாமல், சேனந்தனதுகுலாயந்தனில்விழு செயல்போநித்திரைசெறிசீவன், தானந்தமில்பரனுடனென்றுவனொரு தனையல்லதுபிறநினையாமல், ஆனந்தமயமாவன்சுகமிகு மதுதானுயர்பிரமானந்தம். (௧௨௪)

தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விழி துயில்வோர்கள், தாங்கும்மலரணைநன்றுகச்சிலர் சம்பாதிப்பதுதானாகும், தீங்குந்நன்மையு மாண்பெண் முறைமையுந் தெரியாதமளிசெய் பொழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிகளுமறியாதநுபவ மதனாலதுபிரமானந்தம். (௧௨௫)

உதவும்புவியினி லொருவன்னநுபவ மொருவன்மனதினிலுதியாதே, மதியுங்கெடுகின்ற துயில்கொண்டானந்தமயனன்றேசுகமுறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞான மயனுஞ்சிந்தையினினைவாய்வந்திடுமெனலழகன்றே, சுதைவிண்ணோர்புகழ் குருவேநீரிதுசொல்லீர்சகலமும்வல்லீரோ. (௧௨௬)

நெய்யும்வெண்ணெயு மிருபேர்களுமறி நினைவிற்பிறிவறிவினில்லை, செய்யுங்கனவினிலுறுகும்மனதொடு சேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன், நையுந்துயர்மன நழுவும்பொழுதுணர்

ச்சுகமுணுமானந்தன், பெய்யுந்துளிகளு நிருப்குள
பாகும்போலிவர் பிறிவன்றே. (கஉஎ)

ஒன்றுகியபிரமானந்தச்சுக மொழிவானேன்வெளிவரு
னன், என்றுன்முன்செய்த கருமம்வெளியினி லிருக்கு
ழுத்திவிட்டெழுந்தோனும், நன்றுயினசுக மகலான்வெ
லுநடவான்மறதியும் பெறமாட்டான், அன்றுமௌவி
நுறங்குஞ்சிலகண மதுவேவாதனை யானந்தம். (கஉஅ)

அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களி லலைந்தேசுகர்த்தனை
ந்தேபோம், முந்தைச்செயும்வினை சுகதுக்கந்தரு மோன
ருநடுவடிவேகாண், எந்தப்புருடனு மொருசிந்தையுமற
நந்தேனெனலநுபவமாகும், இந்தப்படித னுதாசினச்சுக
துவேநிசமெனு மானந்தம். (கஉகூ)

நிசமானதுமுக்கியமோகுடத்துள நீரன்றேவெளியிரங்
தான், வசமாமகங்கரமறைந்தாணிசமது படிந்தான்முக்கிய
ான், வசமாமகங்கரமறைந்தாணிசமது படிந்தான்முக்கிய
கையாகும், திசையார்திரிசயமறியாதேதுயில் செறியாதே
டறறிபோலே, அசையாதேமதி சமமாகியநிலையதுதான
முக்கியவானந்தம். (கநூ0)

மநுடன்மநுடகந்தருவன்றேவகந்தருவன்பிதிராசான
சுரன், றனுடன்கருமத்தேவன்முக்கிய சுரரிந்திரனவ குரவா
னுங், கனவிராட்டிரணியகர்ப்பன்முறைகருதுமிப் பதின்மெ
ருபேரின், பினவானந்தங்கணுளாயாம்பிரளய வென்னாக்க
டல்பிரமாநந்தம். (கநூக)

எவனுகிலுமிந்தத்துரியாதீதத்தி லேழாம்பூமியில்
தானேல், அவனாதன்சுகன் சிவன்மாலயன்முத லவ்வே
ரநுபவசுகபோதம், விவகாரதிரிசயமிதுவேபடுமே

முன்சொல்லியவிவகாரி, உவமானமுமதி மகனேயவனடி யு
இரும்பொடிகளென் முடிமேலே. (க௩௨)

(வேறு.)

இந்தவாறைந்துசுகஞ் சொல்லினேம் வித்தைசுக மினி மேற்சொல்வோம், முந்தமாயையுஞ் சச்சிதானந்தப் பொருளுமேமொழியும்போதில், அந்தமாமத்துவிதசுகமான்ம சுகமிரண்டுமங்கேசொன்னேம், தொந்தமாற்றிய மகனேயின்னமுனக்கையமுன்னேற்சொல்லுவாமே. (க௩௩)

குகன்றனையுமெனையுமுலகினையுமீன்றளித்தருளுங் குருவேகேளீர், புகன்றசச்சிதானந்தபதங்கடனித்தனியாகிப் பொருள்வேருனல், உகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன் பரியாய பதங்களைப்போலுறவுங்காணேன், அகண்டமாயொருசுவையாய்த்தேனிக்கூட்டியமதுவாயறிவிப்பீரே. (க௩௪)

ஒளிரிளகல்வெண்மையென்றபதங்களினுணீர்முன்றகூருயிற்றே, ஒளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களாலக்கினியுமொருமூன்றேமோ, வெளிமுதலாஞ்சகமசத்துமுடமிடனெப்பிரித்துவிலக்கிவேதம், எளிதறியமூன்மொழிந்தசத்தாதியெனும்பிரமமேகந்தானே. (க௩௫)

நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம்பரப்பிரமநிதானஞ் சாந்தம்,சத்தியங்கேவலந்துரியஞ்சமந்திருக்குக்கூடஸ்தர்சாக்ஷிபோதம், சுத்தமிலக்கியஞ்சனாதனஞ்சிவன்றத்துவம்வின்சோதியான்மா, முத்தம்விபுசூக்குமமென்றிவ்வண்ணம்விதிகுணங்கண்மொழியும்வேதம். (க௩௬)

அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயம் விமலமநுபாதேயம், அசடமனுமயமசங்கமதுலநிரந்தரமகோசரமகண்ட, மச

மமதநீக்கிநிர்க்குணநிட்களநிராமயமாகி, அசரீரமவிகா
மனந்தமவிகுணநிர்க்குணனிட்களநிராமயமாகி, அசரீரமவிகா (௧௩௭)
ரமத்துவிதமெனவிலக்காமல்லைகழுணர்டே.

இன்னவகையிலிலக்குநிர்க்குணங்களென்றாய்ச்சேர்ந்தொ
ருமித்தெல்லாங்கூடின், சொன்னபொருளொன்றன்றியிர
ண்டில்லைபொருளொச்சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபத
மாமதனைத்துநிர்க்குணப்பொருளாம்பிரமமேகம், அன்ன
பொருளொருமையிற்றகண்டபரிபூரணமாயாவாய்நீயே.

நிர்க்குணவஸ்துவின்குணங்களைப்பதுதாய்மலடியெ
னநிகனொன்றேந்த, சற்குணனேவஸ்துநிலையுளையாமலறியவ
ல்லசதுரருண்டோ, சற்குணவேதங்களிந்தச்சீவன்முத்திபெ
றப்பிரமஞானத்தோன்றச், சொற்குணங்கள்பிரமத்தின்கு (௧௩௯)
ணங்களன்றபிரமமாஞ்சொரூபந்தானே.

மோகவிருள்கெடக்கொடியருணனென வருகுருவே
மொழியக்கேளிர், ஏகபரிபூரணமாமென்சொரூபமென்னுள
த்திலிருக்கும்வண்ணம், ஆகமங்கள்சொன்னபடியென்னையக
ண்டார்த்தமாயறிந்தேனையா, ஊகமுமொத்திடவுளைத்தாற் (௧௪௦)
பசுமாத்திலானிபோலுறைக்குநெஞ்சே.

சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தாகுஞ்சாக்ஷியெ
ங்கேசித்தேசத்தாகுமயலெனிற்சடமாஞ்சடங்களுக்குத்திதி
யுமில்லை, ஒத்தேதான்றியசத்துஞ்சித்துநல்லசுகமாகுமேகத்
துக்கோர், வித்தேயன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ்சுவாநுபவம் (௧௪௧)
விளங்கிடாதே.

வியாதகசத்துமுன்னம்விளங்குவதுதன்றலோவேறென்
றலோ, வாயால்வேறெனிலதுவுமசத்தோசத்தோவசத்தே

ன்மலடிமைந்தன்,பேயாகாரியஞ்செயுமோசத்தெனிவ்வடி யதையும்பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங்குதர்க்க விகற்பங்களைவிட்டொழிந்திடாயே. (கசஉ)

சுருதியுத்தியொத்ததுபோலநுபவமுங்கேள் சுழித்திச் சுகவானந்தம், மிருதிவடிவாதலிலவ்வானந்தமே யறிவாம் வேறங்கில்லை,கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலுநீயிருந்திரு ளைக்காண்கின்றாயே, இருதயத்திப்படி நோக்கியேகபரிபூர ணமாயிருந்திடாயே. (கசங)

பலகலையுமுணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடியிவநுமனுபவம் விடாமற், பலமலரின்மதுப்போலேசச்சிதானந்தமொன்றும் பரமார்த்தத்தைப், பலபொழுதுங்கண்மூடிச்சமாதியிருந்தா ன்விழித்துப்பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்க ளெலாந்தோன்றுமொருபடமானனே. (கசச)

இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவே விநோதமன்றிப் பி னிவேறுண்டோ, அதையுரைத்து மதைநினைத்துமிருப்பதன் றோஞானிகளுக்கானநீதி, முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழா ம்பூமியுமுக்கியமாமென்ற, பதமுமதின்வகையுமெனக்கெளி தாகத்தெளியும்வண்ணம்பணித்திடீரோ. (கசரு)

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளேழ்ஞான பூமிகளேழெ ன்பார், இனியவற்றுளஞ்ஞான பூமிகளேழையுமுந்தி யியம் பக்கேளாய், தனிவித்துச்சாக்கிரஞ்சாக்கிரமகா சாக்கிரஞ் சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த, கனவுகனுக்கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழுபேர்கணித்தார்மேலோர். (கசசா)

மூந்தவகண்டத்தெழுமோ ரறிவுமாத்திரமதுதான்முதல் வித்தாகும், இந்தவறிவிற்பண்டில்லா வகந்தைமுனை போலா

ந்தநனவாம், வந்துவந்துபிறவிதொறுமகமமதை வளரும
தமகாநனவாம், நந்துமகங்கொடுநனவின் மனோராச்சியஞ்
செயலேநனக்கனவே. (௧௨௭)

உண்டுறங்கிமனோராச்சி யஞ்செயல்சொற் பனமெனும்
பேருடையதாகும், பண்டுகனக்கண்டுமறந்ததைமீண்டு நினை
ப்பதுசொற்பனநனவாம், மண்டுமிருண்மூடுவது சுழுத்திய
மஞ்ஞானவகைகள்சொன்னோம், விண்டுநிறைமுத்திதருஞா
னபூமிகளேழும் விளம்பக்கேளாய். (௧௨௮)

புலவர்புகழ்முதற்பூமி சுபேச்சைவிசாரணையிரண்டாம்
பூமியாகும், நலதனுமானசிமூன்றும் பூமிசத்துவாபத்தி நா
லாம்பூமி, சொலுமசஞ்சத்திப்பேரும் பதார்த்தாபாவனை
பேருந் துரியப்பேரும், மலினமறுமகனேயைந்தா றேழு
மிளாய்வகுத்தார்மேலோர். (௧௨௯)

துற்சங்கநிவிர்த்திவந்து சிவஞானம்விரும்புவ தசுபேச்
சையாகும், நற்சங்கமொழிவினவி ஞானநூல்பழகல்விசார
ணையாநம்பி, முற்சங்கவேடணைகள் விடறனுமானசியிந்த மூ
ன்றினாலும், சற்சங்கமனதிலுண்மை யறிவுநிற்றல்சத்துவா
பத்திதானே. (௧௩௦)

தத்துவத்தின்மனமுறைத்து மித்தையெனமறப்பதசங்க
ஞ்சத்தியாகும், அத்துவிதானந்தம்வருந் திரிபுடிபோய்
வஸ்துநிலையிருந்தபடி யிருத்தல்பதா
ர்த்தாபாவனையதாகும், இத்துரியபூமியைமுன் சொன்னசுழுத்
தமென்றதுவுங்கேளாய். (௧௩௧)

முற்புவிமூன்றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிர
மூன்றுக்கப்பால், சொற்பனமாமதுவுமென்

பூமியேசுழுத்தியாகும், அற்புதமாஞ்சுபாநுபவமிருமாறும் புவியாறியமதற்கப்பாலோர், கற்பனையிலாதவிடமதீதமென் றமைவுணமாய்க்காட்டும்வேதம். (க௫௨)

துரியமிலந்தனைத் துரியாதீதமெனின் மயக்கமென்றசுரு தியேமேலோர், அரியதொருவிதேகமுத்தி யதீதமென்பாரது கணக்கிலாறும்பூமி, மருவுசுழுத்தியிற்காட்சி சுழுத்தியென் பாரொன்பதுமீமனத்திற்கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூ மியின்விகற்பமின்னமூன்றுபேதங்களாய். (க௫௩)

முன்னிலங்களேறிய மூவருமப்பியாசிகளா முத்தரன் றே, பின்னிலங்கள்வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ்சீவன்மு த்தர் பேதமாகும், சொன்னநுப்பூமிவந்த ஞானிகளேபிரம வித்தாந் தூயமுத்தர். இன்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனை நீயறியயான்சொல்வேனே. (க௫௪)

நாலாம்பூமியில்வருமுன் மூன்றுபூமியுமடைந்து நடந் துமாண்டோர், மேலானபதமடைந்துபிறந்துமென்னமென் னவந்துவீடுசேர்வார், மாலானபவத்தில்வீழார் முதற்பூமியி டைப்பதுவேவருந்தமைந்தா, காலானமுதற்பூமிகைவந்தா ன்முத்தியுங்கைவந்ததாமே. (க௫௫)

இப்புவியிலிஞ்ஞானபூமியொன்றிலிரண்டிலடைந்திருந் தாராரேல், அப்புருடர்மிலேச்சராகிலுமுத்தர் குருபாதத்தா ணைமெய்யே, தப்பாயென்றவர்கெடுவார் நடுவான மறை களைநீசங்கியாதே, செப்புமொழிவழியிடமாயகம்பிரமமென் றிருந்துதெளிந்திடாயே. (க௫௬)

பொல்லாதமிலேச்சருக்கும்விதேகமுத்தி தருஞானபூ மியென்று, நல்லாகிமுனிக்குமெனைத் தண்டுலமாக்கியகு

ருவேநீர்சொன்னீர், இல்லறங்குடும்பம்விட்டுச்சந்நியா
சம்புகுந்தோர்க்கேயென்றோர். அல்லாமன்முத்திபெறுமென்று
சிலர்சொன்மயக்கமகற்றுவீர். (௧௫௭)

சிட்டர்புகழ்மைந்தனேகேளறிந்தசங்கைகனென்று தெரியக்கே
ளாய், கட்டுடையுந்துறவுமாச்சிரமங்களாகு மதுகளுக்கங்கா
கும்பேர்கள், பட்டதுயரல்லவென்றுசகம்வெகுதகமுமென்
பரமாமுசன், விட்டதுறவுமுள்ளதுவிராகங்காரணமன்றிவே
டமன்றே. (௧௫௮)

மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமுமெனமூன்று வகைவிரா
கம், வெந்துயரால்வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவ
ரும்விராகமந்தம், ஒந்துவடலைமனைதனம்வேண்டாமெ
னவிடுதீவிரமென்பார்கள், முந்துணைமூர்த்தமித்தையெனவிடல
துதீவிரதரமாமறிந்திடாயே. (௧௫௯)

பாவிமந்தவிராகத்திற்சந்நியாசங்களொன்றும் பலித்
திடாதே, தீவிரத்திற்குடீசகமும்வெகுதகமு மென்றிரண்டு
இறங்களுண்டாம், தாவிநடந்திடத்திட மிலாதவர்க்குக்குடீ
சகமுஞ்சகங்களொய்தும், மேவிநடந்திடத்திடமுள்ளவர்க்கு
வெகுதகமுமெனவிதித்தார்மேலோர். (௧௬௦)

இருவகைதீவிரதரத்துமம்சனென்றும்பரமாம்சனென்
றுஞ்சொல்வார், வருமதிலம்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்
தன்றிவாராதென்பார், பரமாம்சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின்
ஞானத்தாற்பலிக்குமென்பார், இரமருவுபரமாம்சன்றானுமி
ருவகையாகுஞ்செப்பக்கேளாய். (௧௬௧)

சிஞ்ஞாசுஞானவா னென்றிரண்டுபேர்களா மதிற்சிஞ்
ஞாசு, மெய்ஞ்ஞானபூமியின்மூன் மூன்றுபூமியுடைக்கும்வி

வேகியானோ, னஞ்ஞானவானென்போன்சீவன்முத்தியடைந்திருக்குமுயர்ந்தமேலோன், அஞ்ஞானமகனுமந்தச்சிஞ்ஞாசுமிருவகையாமதுவுங்கேளாய். (கசுஉ)

பந்தமனை துறந்துசிலரதிதிகளாயிருந்தடைவர்பரமஞானம், அந்தணர்மன்னவர்வணிகர்சூத்திரராயிருந்துசிலரடைவர்ஞானம், இந்தவகைசாத்திரத்து மூலகத்துநடப்பதுகண்டிருந்துமைந்தா, சிந்தனையின்மயக்கமென்ன சுருதியுத்தியநுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே. (கசுங)

(வேறு.)

பிறந்ததுண்டானாலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்றும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானென்றாகிற் பிரமமன்றந்நானோ
பிறந்ததுமிறந்ததற்ற பிரமமானானேநானே. (கசுச)

நானென்றபிரமமான நானேநானறியேனென்றால்
நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைப்புந்தியென்னில்
தானதுமயக்கந்தன்னிற் சாகுமேசாகாதாகி
நானெனநிறைந்திருந்த ஞானமானானேநானே. (கசுரு)

நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரியலையென்றாயாகில்
அறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னி லானந்தமதுவேயாகும்
குறைந்ததற்கானந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை
நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நிதானமிந்தறிவுதானே. (கசுசு)

மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகும்
நினைத்திடலனேகலோக நிற்பதவ்வறிவிலன்றோ
அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவுதாமே
எனத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனானே. ()

அந்தவாறிருந்துகொண்டே யானந்தமநுபவிக்க
எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்குத்தெரியுமென்னில்
இந்தமூன்றவத்தைதன்னி னெழுந்திடும்விருத்திநீக்கில்
அந்தவாறிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே. (க௬அ)

வாதனைவசத்தினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லாம்
ஏதினாலடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில்
போதமாமிராசனாலைய்ப் புந்தியைம்புலன்களெல்லாம்
தாதராயிருக்கப்பெற்றாற் சகலமுமடங்குந்தானே. (க௬௯)

விருத்திகளடக்கவின்னம் விஞ்ஞைதமாம்யோகத்தாலே
திருத்திபோலாழ்மூச்சைச் சுகமுடனக்கினிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகிப்
பெருத்தவோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடிலடங்குந்தானே.

காரணசரீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாறென்றாகில்
ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுற்றுப்
பூரணமாகுமென்மேற் புவனங்கடோற்றமென்று
தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திடுமவித்தையெங்கே. (க௭௰)

அப்படியிருக்கச்சித்த மலைகுதேவிவகாரத்தில்
எப்படிக்கூடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை
இப்படிக்கண்டதெல்லா மென்மயமென்கனைப்போல்
கற்பிதமென்றுதானே காண்கின்றசித்துதானே. (க௭க)

சித்துநானிறைந்தோனென்ற திடமறவாதிருந்தால்
எத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன
நித்திரையுணர்ந்தபின்பு நிற்கின்றகனாவேபோல
அத்தனையும்பொய்தானே யானந்தவடிவுதானே. (க௭௨)

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனனேகசென்மம்
ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெல்லாமிப்போ
கானலில்வெள்ளம்போலக் கண்டுசற்குருவினாலே
நானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே. (௧௭௪)

என்னபுண்ணியமோசெய்தே னேதுபாக்கியமோகாணேன்
நன்னிலந்தனிலெழுந்த நாரணன்கிருபையாலே
தன்னியனானேனானுந் தரீயத்தைவீசுகின்றேன்
தன்னியனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன். (௧௭௫)

தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால்
நித்தமாடுவன்காணென்ற நிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமதனாலன்றோ தாண்டவாவென்றழைத்தார்
அத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்தானே. (௧௭௬)

வந்ததோரிந்தானந்த மகிழ்ச்சியாருடன்சொல்வேன்யான்
சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமெலாநிறைந்துதேக்கி
அந்தமில்லாமலாச்சே வப்பஷ்க்குருவேதாந்த
மந்திரமருளுமீசன் மலரடிவணங்கினேனே. (௧௭௭)

வித்தியானந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினோமே
பத்தியாலிந்தநூலைப் பார்த்தனுபவித்தபேர்கள்
நித்தியந்தருமநிட்டை நிலைதனையறிந்துசீவன்
முத்தியையடைந்திருந்த முனிசுரராகுவாரே. (௧௭௮)

ஆரணப்பொருளாம்வித்தி யானந்தம்விளங்கவேதும்
காரணங்குறைவில்லாமற் கைவல்யநவநீதத்தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப் புருவமாநன்னிலத்தில்
நாரணகுருநமக்கு நவின்றனர்யோகில்வந்தே. (௧௭௯)

கைவல்யநவநீதம்.

அண்ணறன்னருளினாலே யகம்புறமின்றியொன்றாய்
எண்ணமிலிலக்கியார்த்தத்தின்பொருளதாமென்ன
நண்ணினசரீரமாதி நாதத்தினுபாதியென்றே
கண்ணதாயனைத்துங்காணக் காட்டினன்றண்டவீசன். ( )

(வேறு.)

ஆன்றபதமாமூன்றிற்குமதுரீயனாயெனும்பொருளி[illegible]
சான்றதுரியாதீதமெனும்தடையற்றிலங்கொண்கை[illegible]
ம், ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக்கொழித்துத்த[illegible]
டறத்துத், தோன்றித்தானேதானாகத்துலங்கு ம[illegible]
வாநுபவம். ( )

என்னுமகாவாக்கியநான்குமிசைக்கும் வித்[illegible]
நீதே, சொன்னநாராயணன்பாதந்தொழுதக[illegible]
களற்றோர், இன்னமானக்கன் குருவாலிச் சந்தே[illegible]
தின்பங், துன்னிநிறைந்துநின்றோர்கடீயேருத்[illegible] ( )

தத்துவவிளக்கத்தானுஞ் சந்தேகந்தெளிதலா[illegible]
ஒத்திருள்விடாதமாயாவுள்ளிருளிரியவோங்கும்
சித்ததாமொளிவிளங்கச் செய்துபின்விருத்தி[illegible]
புத்தியால்வருமையத்தைதப்புறையறத்தெளிவித்[illegible]

ஆண்டதேசிகனைமைய னாரணனனந்தன்பாதம்
பூண்டவாரோபத்தான்முன் பொய்மயக்[illegible]
மாண்டநல்லபவாதத்தான் மாய்த்தருளு[illegible]
காண்டிடவைத்தளித்தகாரணைபோற்[illegible] ( )

இங்கிலந்தனிற்கைவல்யநவநீதமெனப்பேரிட்டு
நன்னிலமருவுநாராயணன்சொன்னஞானநூலைப்
பன்னியாராய்ந்துபார்ப்போர் பரமார்த்தசொரூபமாகி
அன்னியவனர்த்தம்பொய்யாயானந்தமெய்யாய்வாழ்வார் ()

குலவுசற்குருவின்பாதக்குளிர்புனல்தலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற்றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
தலைமையாகுங்கைவல்ய நவநீதநூலைக்கற்றோர்
பலகலைஞானநூல்கள்படித்தஞானிகளாய்வாழ்வார் (கஅசு)

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்

முற்றிற்று.

ஆ படலம் உ-இ திருவிருத்தம்-உகூச.

கைவல்யநவநீதம்

முற்றுப்பெற்றது.

பரிசோதன பத்திரம்.

கைவல்ய நவநீதம்.

முதற் படலம்.

பக்கம்.	பாட்டல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨௭	௨	வேரோ ...	வேறே
௮	௩௪	௧	பற்றிஞ் ...	பற்றுஞ்
௯	௩௫	௩	மித ...	மத
ஷை	௪௧	௧	பூத் ...	பூத
௰௯	௭௭	௪	நாலு ...	நாளு
ஷை	௭௮	௪	விட்டும் ...	விட்டு

இரண்டாவது படலம்.

௨௪	௰௨	௧	விரு ...	வரு
ஷை	௰௫	௫	யடை ...	யடைவ
௨௯	௩௯	௨	ஒட்டு ...	ஒட்டு
௩௬	௭௫	௧	காத் ...	காமத்
௪௨	௱௭	௩	சித் ...	சத்
௪௯	௱௪௧	௪	சுவா ...	சுகா
௫௰	௱௪௫	௨	மிகு ...	மிகு
௫௨	௱௫௪	௧	மப்மி ...	மப்பி
௫௩	௱௯௨	௨	யுன் ...	யின